

PS-01

SPİNAL CERRAHİ SONRASI ENFEKSİYON OLGULARININ ANALİZİ*Hale Çolak Güngörsün, Can Yaldız**Sakarya Üniversitesi, Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroşürji Kliniği, Sakarya*

Amaç: Hastanemiz Beyin Cerrahisi Kliniğinde 1 Ocak - 31 Aralık 2014 tarihleri arasında yapılmış olan Spinal Enstrumantasyon ameliyatlarından sonra hastalarımızda karşılaşılabilen enfeksiyon bulgularını değerlendirmek ve olası nedenlerini belirlemektir.

Yöntem: 1 Ocak - 31 Aralık 2014 tarihleri arasında yapılan Spinal Enstrumantasyon ameliyatlarından sonra hospitalize olduğu süreçte ve externe edildikten sonra kontrol amacıyla gelen hastalarda yara yeri açısından ve hastalar birebir gözlemlenerek veriler elde edilmiştir.

Bulgular: Opere edilen toplam hasta sayısı 1209 idi. Hospitalize olduğu süreç boyunca hastaların yara yerinde enfeksiyon bulgusuna rastlanmamıştır. Hastalara taburculuk eğitiminde yara bakımı ile ilgili sözel olarak detaylı bilgi ve ayrıca döküman verilmiştir. 10. günden sonra kontrole çağrılan hastaların 32'sinde yara yerinden seroz sıvı geldiği ancak enfeksiyon bulgusuna rastlanmadığı tespit edildi. Postoperatif 1. ayında hastaların 2'sinde, 3. ayında ise 1'inde ciddi enfeksiyon bulgusuna rastlandı ve tekrar hospitalize edildi. Hastalar antibiyoterapi ve gerekli tedavinin ardından taburcu edildi. Enfeksiyon bulgusu ile hospitalize edilen 3 hastanın okur yazar olmadığı, ev hanımı olduğu ve yara bakımına özen göstermediği tespit edilmiştir.

Sonuç: Hastalara uygulanan cerrahi işlemin aseptik teknikler dahilinde steril şartlarda olmasının yanısıra iyi bir yara bakımının da vazgeçilmez olduğu şüphesizdir. Hastaların taburculuk sonrası eğitimlerinde ve kontrollerinde yara bakımının öneminin tekrar tekrar anlatılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Sözcükler: Yara bakımı, enfeksiyon, taburculuk eğitimi

PS-02

BEYİN VE SİNİR CERRAHİSİ ANABİLİM DALINDA ÇALIŞAN HEMŞİRELERDE İŞ STRESİNİN ALGILANAN İŞ DOYUMU ÜZERİNE ETKİSİ*Ayfer Yiğit¹, Nazan Akyürek¹, Aynur Temel¹, Gizem Beycan Ekitil², Sedat Çağlı³**¹Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir**²Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir**³Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir*

Amaç: İş stresi, iş göreni normal fonksiyonlarından saptıran, psikolojik veya fiziksel davranışlarını değiştiren işle ilgili etmenlerin sonucunda oluşan, iş görenin iş yerindeki stres kaynaklarını algılaması ve bunlara vermiş olduğu tepkileri ifade etmektedir. Sağlık hizmetlerinin belkemiğini oluşturan hemşirelik mesleği üyeleri çalışma koşullarındaki farklılıklar nedeni ile yoğun baskılar altında kalmakta, iş ortamında büyük ölçüde stres yaşamakta ve iş doyumları da etkilenmektedir. Bu gerekçeyle,

araştırma hemşirelerin iş streslerinin iş doyumları üzerindeki etkisinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın evrenini 41 hemşire oluşturmuş, araştırmaya katılmaya gönüllü olan 33 hemşire örneklemini oluşturmuştur. Veriler "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Algılanan İş Stresi Ölçeği"(AİSÖ) ve "Minnesota İş Doyumu Ölçeği"(MİDÖ) kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Hemşirelerin on yıldan uzun süredir hemşirelik yaptığı (%42.4), yoğun bakım kliniğinde çalıştığı (%48.5) ve gece - gündüz vardiyalı olarak çalışmakta oldukları (%72.7) belirtilmiştir. Hemşirelerin %15.2'sinin psikiyatrik bir problem yaşadıkları, %12.1'i psikiyatrik bir farmakotik ilaç kullanmakta, %9.1'i ise profesyonel danışmanlık hizmeti almaktadır.

Hemşirelerin AİSÖ puan ortalaması 2.87±0.52 (1-5p) puandır ve incelendiğinde %69.7'sinin uyarıcı etkisi yaratıp başarıyı arttıracak güdüleyici bir düzeyde, %30.3'ünün ise iş verimliliğini etkileyerek sağlığı tehdit edebilecek düzeyde stres yaşadıkları belirlenmiştir. MİDÖ genel doyum puan ortalaması 2.95±0.80 (1-5p), içsel doyum puan ortalaması 3.17±0.76 (1-5p) ve dışsal doyum puan ortalaması 2.61±0.94 (1-5p) puandır. Stres düzeyinin güdüleyici ve tehdit edici olmasının iş doyumuna açısından tüm boyutlarda önemli bir etmen olduğu belirlenmiştir (p<0.05). AİSÖ ve MİDÖ genel ve tüm alt boyut puan ortalamaları arasında ters yönde ve zayıf bir ilişki olduğu saptanmıştır (p<0.05; r=0.26-0.49).

Sonuç: Hemşirelerin işyerinde yaşadıkları stres genel olarak kendilerini motive edici düzeydedir. Ortalama düzeyde bir iş doyumuna sahip olan hemşireler için yaşanan stresin iş verimliliğini engelleyecek düzeyde olmasının, işten alınan doyumuna da düşürdüğü sonucuna varılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Hemşire, iş doyumuna, iş stresi

PS-03

KRANYOTOMİ SONRASI KEMİĞİ YERİNE KONMAYAN HASTALARDA HASTA YAKINLARININ HASTALIĞI ALGILAYIŞI VE HEMŞİRELİK BAKIMI*Songül Yıldırım, Kenan Ulutaş, Emine Ak, Selami Çağatay Önal**İnönü Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroşürji Anabilim Dalı, Malatya*

Amaç: Kranyotomi, beyinde planlanan cerrahi girişimi yapmak üzere kafatasından kemik kapak kaldırma işlemine verilen addır.

Yöntem: Beyin Cerrahisi Yoğun Bakım Ünitesi'nde Haziran 2014 - Aralık 2014 tarihleri arasında kranyotomi yapılan 132 hasta yakını ile doğrudan görüşme yapılmış ve sorunlarının sözel olarak ifadesi istenmiştir.

Bulgular: Görüşülen hasta yakınlarının 80'i kadın, 52'si erkektir. Yaş aralıkları 20-55 arasında değişmektedir. Hasta yakınları "Annemin beynini çıkarmışlar", "Babamın beynini çıkarıp karnına mı koydunuz?", "Artık beyni karnında mı yaşayacak?", "Bu ne böyle, kafası çökmüş? Bunu bana açıklayın, korkunç görünüyor", "Babamın kafasının üst kısmı balon gibi şişmiş", "Biz bu şekilde evde nasıl bakarız? Bu hep böyle mi kalacak? İnsanlara ne deriz?" gibi ifadelerle endişe ve korkularını dile getirmişlerdir. Hasta yakınlarına hastalarının beyninin çıkarılmadığı, sadece kafatasından bir parça kemiğin çıkarılarak geçici bir süreliğine karın ya da üst bacakta doku içine yerleştirildiği, bu işlemin kemik dokusunu korumak ve canlı kalmasını sağlamak amacıyla yapıldığı, beyinde ödem gerileyerek iyileşme sağlandıktan sonra küçük bir ameliyat ile tekrar yerine sabitleneceği anlatıldı.

Sonuç: Kranyotomi ameliyatı yapılan hastaların yakınları ile görüşmeler

yapılıp sıkıntı ve endişelerini dile getirmeleri sağlandı. Gerekli açıklamalar yapıldı. Kranyotomi sonrası kemiğin vücutta saklanması korkulacak bir durum olmadığı ve bir tedavi yöntemi olduğu bildirildi. Hasta yakınlarının daha sonraki ziyaretlerde olaya daha bilinçli yaklaşıtları görüldü.

Anahtar Sözcükler: Beyin, cerrahi, kafatası, kranyotomi, nöroşirürji

PS-04

ENDOSCOPIC THIRD VENTRICULOSTOMY IN SUB SAHARAN AFRICA, DAKAR EXPERIENCE WITH 100 CASES

Alioune Badara Thiam¹, Ndaraw Ndoye¹, John Nute Jabang¹, Mbaye Thioub¹, Sidi Memou¹, Maguette Mbaye¹, Karim Habib Abdul Ouiminga¹, Maguette Sakho Gaye², Denise Okome Mezui¹, Ibrahima Diasse¹, Ibrahima Papa Ndiaye¹, Seydou Boubakar Badiane¹

¹Fann University Teaching Hospital, Dakar Senegal

²Grand Yoff General Hospital Dakar, Senegal

Objective: To study the epidemiological, clinical and paraclinical features and evaluate the indications and outcome of ETV.

Method: We conducted a retrospective study of 100 patients with HCP treated using ETV from February 2010 to January 2013. All the ETVs were done by different Surgeons using the same protocol. Karl STORZ 30° optic endoscope was used for all the patients.

Results: During this period 100 cases of ETV were conducted representing (24%) of all patients treated for HCP. Mean age was 14. 3 years. Clinical features were age dependent: infants, macrocrania 81 cases (81%). From 2 to 17 years, acute clinical syndromes: Headache 71 cases (71%) and vomiting 67 cases (67%). Adults, headache 79 cases (79%). CT scan done in 79 cases (79%), MRI alone done for 21cases (21%). Etiologies of hydrocephalus were dominated by Malformation 45 cases (54%), Tumors 31 cases (37%). Peroperatively, moderate bleeding 14 cases (14%) and severe bleeding 2 cases (2%). Post op complication: cerebrospinal fluid (CSF) leak 9 cases (10%), aseptic hypothermia 3 cases (4%). Meningitis 1case (1%), ventriculitis 1 case (1%). Evolution was characterized by: durable amelioration 60 cases (70%), transitory amelioration 17 cases (18%), lack of amelioration 3 cases (4%). ETV was successful in 60 cases (70%). Failure of ETV was seen in 26 patients (30%). Mean follow up time of 4 months was realized for 97% of our patients

Conclusions: Considering our 70% success rate, our series reports satisfactory and comparable results to other series in the literature.

Anahtar Sözcükler: Hydrocephalus, endoscopic third ventriculostomy, shunt

PS-05

STEREOTAKTİK İĞNE BEYİN BİYOPSİSİ UYGULANAN HASTALARDA DEPRESYON ANKSİYETE VE AĞRI DURUMLARININ DEĞERLENDİRMESİ

Gülünur Özel¹, İlknur Tağa², Ufuk Akçen³, Semra Ünal³, Aşkın Şeker⁴, İbrahim Mustafa Ziyal⁴

¹Marmara Üniversitesi, Nörolojik Bilimler Enstitüsü Yoğun Bakım Ünitesi, İstanbul

488

²Marmara Üniversitesi, Nörolojik Bilimler Enstitüsü Ameliyathane Ünitesi, İstanbul

³Marmara Üniversitesi, Nörolojik Bilimler Enstitüsü Gamma Knife Ünitesi, İstanbul

⁴Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmada Stereotaktik iğne beyin biyopsisi uygulanan hastalarda depresyon-anksiyete durumunun ve ağrının değerlendirilmesi ve birbirleriyle ilişkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma Ocak - Kasım 2014 tarihleri arasında Marmara Üniversitesi Nörolojik Bilimler Enstitüsü Beyin ve Sinir Cerrahisi bölümünde stereotaktik iğne beyin biyopsisi uygulanan hastalarda yapıldı. Hastaların demografik bilgileri alındıktan sonra Leksell stereotaktik rijit çerçevesi hastaya yerleştirdi. Hastalarda ağrı değerlendirmesi, çerçeve yerleştirildikten sonra ve operasyon bitiminde çerçeve çıkarıldıktan sonra Visual Analog Skala (VAS) ve Wong Baker yüz skalası ile yapıldı. Tedavi sonrası Hastane Anksiyete ve Depresyon anketi (HAD-A ve HAD-D) yüz yüze görüşme yoluyla uygulandı.

Bulgular: Araştırmaya 12 kadın, 18 erkek (n=30) gönüllü katıldı. Hastaların medyan yaşı 61 (aralık, 33-70) ve yaş ortalaması 58 (aralık, 33-70) idi. Hastaların performansı (Karnofsky Performans Skalası - KPS) medyan 90 (aralık, 80-100) olarak değerlendirildi. HAD-A ortalaması 3,6 ve HAD-D ortalaması 4,2 olarak bulundu. Stereotaktik rijit çerçeve yerleştirildikten sonra ağrı skoru ortalaması 1,03 (SS 1,12), operasyon bitiminde çerçeve çıkarıldıktan sonra ağrı skoru ortalaması 1, 87 (SS 1,45) olarak bulundu. Bu iki skor arasındaki fark anlamlı (p=0. 007) idi.

Sonuç: Leksell stereotaktik iğne beyin biyopsisi uygulanan hastalarda anksiyete ve depresyon düzeyleri Türkiye ortalamasının altındadır. Hastaya yerleştirilen rijit çerçeveye bağlı ağrı skoru da düşük olmakla birlikte işlem hasta tarafından ağrılı olarak algılanmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Depresyon, anksiyete, rijit çerçeve, leksell stereotaktik biyopsi

PS-06

HEMŞİRELERİN YAŞAM KALİTESİ VE YAŞAM KALİTESİNİ ETKİLEYEN BAŞLICA ETMENLER

Berna Şahin, Saniye Ertaş, Nursel Demirkol, Hatice Nabi
Ankara Numune Eğitim Araştırma Hastanesi, Ankara

Amaç: Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışan hemşirelerin nöbet tutup-tutmamalarının özne yaşam kalitesi üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi hedeflenmiştir. Bu çalışmada hemşirelerin yaşam kalitesi algılarının ne düzeyde olduğu ve yaşam kalitesini etkileyen başlıca etmenlerin neler olduğunu incelendi.

Yöntem: Araştırma 01-30 Haziran 2014 tarihlerinde farklı alanlarda çalışan (N=40) hemşireye anket yöntemi ile yapılmıştır. Anketi eksik ve doldurmak istemeyen hemşireler kapsam dışı bırakılmıştır. Anketler yüz yüze görüşme tekniği ile araştırmacı tarafından hazırlanan sosyo-demografik form anketi ve Yaşam Kalitesi Değerlendirme Ölçeği (SF 36) uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %22,5'i (11 kişi) 25-29 yaş aralığında, %52,5'i (21 kişi) lisans mezunudur. %67,5'i (27 kişi) evli ve %20'sinin (8 kişi) bir çocuk

sahibi olduğunu belirlenmiştir. Hemşirelerin toplam çalışma yılının %37, 5'i (15 kişi) 20 yıl ve üzerindedir. Katılımcıların %67, 5'i (27 kişi) nöbet tutarken, %32, 5 i(13 kişi) nöbet tutmamaktadır. Aylık 8-10 gün nöbet tutanlar %35'i (14 kişi) dir. Toplam çalışma yılı fazla olan hemşirelerin; evli ve çocuk sahibi olanlarının % 30 'u (12 kişi) çoğu zaman çok az enerjisinin olduğunu belirtmiştir. Nöbet tutan hemşirelere medeni halleri eklenince %47, 5'i (19 kişi) çoğu zaman yorgun hissettiği belirtmiştir. Genel sağlıklarının eğitim durumlarına, evli olmalarına, aylık nöbet sayılarına rağmen %52, 5'i (21 kişi) sağlığının mükemmel olduğunu belirtmiştir. Nöbet tutmayıp devamlı çalışan hemşirelerin ise %17, 5'i (7 kişi) her zaman kendini çökmüş ve karamsar hissettiklerini belirtmiştir. Nöbet tutan hemşirelerin evli ve çocuk sahibi olmalarına rağmen %55'i (22 kişi) çoğu zaman mutlu hissettiklerini belirtmiştir.

Tartışma: Hemşirelerin nöbet tutup-tutmaması farklı yaşam koşullarından etkilenmesine rağmen hayatı mutlu yaşadıklarını ve sağlıklarının iyi olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Sözcükler: Hemşire, yaşam kalitesi, nöbet

PS-07

ALANYA DEVLET HASTANESİ KLİNİK VE YOĞUN BAKIM HEMŞİRELERİNİN ENTERAL VE PARENTERAL NÜTRİSYON BİLGİ DÜZEYİ

*Emel Ayşe Şimşek, Huriye Karabiyik
Alanya Devlet Hastanesi, Alanya, Antalya*

Amaç: Bu çalışma hemşirelerin enteral ve parenteral beslenme ile ilgili bilgi düzeylerini ölçmek amacı ile tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Bir ilçe devlet hastanesinde Cerrahi-Dahili ve YBÜ de çalışan ve anketi doldurmak isteyen 55 hemşire ile yürütülmüştür. Sonuçlar topluma genellenemez fakat kurum içi iyileştirme çalışmaları için faydalı olacağı düşünülmüştür.

Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelerin %86,5 i enteral beslenme yolları ve enteral beslenmede hemşirelik uygulamalarını doğru cevaplarırken, enteral beslenme sırasında dikkat edilecek noktaları sadece %23,1'i doğru cevaplayabilmiştir.

Parenteral nütrisyon endikasyonlarını % 86,5'i doğru yanıtlarken parenteral nütrisyonunda hemşirelik uygulamalarını sadece %28,8'i doğru yanıtlayabilmiştir.

Hemşirelerin yaş grubu, mezuniyet ve çalışılan alan ile verilen yanıtların doğruluğu arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Sonuç: Alanya Devlet Hastanesinde Hemşirelerin Enteral ve Parenteral Nütrisyon Uygulamaları konusunda bilgi sahibi oldukları fakat bilineni uygulamaya aktarma konusunda bazı yetersizliklerin olduğu tespit edilmiştir. Sonuçlar Hemşirelik hizmetleri yönetim kadrosu ile görüşülerek konu ile ilgili eğitimlerin 2015 yılı hizmet içi eğitim planına alınması sağlanmıştır.

Tartışma: Hasta bakımının birçok sağlık disiplininin ortak çalışması ile sağlanabileceği düşünüldüğünde hemşirelerin bilgi düzeylerinin yeterli olması tek başına anlamlı olmamakta, uygulamaya geçememektedir. Sağlıkta kalite son yıllarda sıkça gündeme gelmesine karşın malnütrisyon gelişen hasta oranı kalite göstergeleri arasında bulunmamaktadır. Bunun yanında birçok hastanede nutrisyon destek ekibi bulunmamakta ve beslenme konusu ikinci plana atılmaktadır. Nitekin Beslenme kalitesi ile

prognoz arasındaki ilişkiyi ilk vurgulayan Hippokrates olmuştur. M.Ö.V. yy da Hippokrates beslenmenin önemine değinmiş ve iyi beslenmenin hastalarda iyileşmeyi kolaylaştırdığını belirtmiştir.

Anahtar Sözcükler: Enteral beslenme, parenteral beslenme, hemşirelik bakımı

PS-08

LOMBER DİSK HERNİLİ HASTALARDA RİSK FAKTÖRLERİNİN İNCELENMESİ

Ferhan Güre, Hale Çolak Güngörsün

Sakarya Üniversitesi, Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroşirürji Kliniği, Sakarya

Amaç: Tanımlayıcı tipte olan bu çalışma; lomber disk hernili hastalarda risk faktörlerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Beyin Cerrahisi kliniğinde ve Beyin Cerrahisi polikliniğinde, 15 Ekim -15 Kasım 2014 tarihleri arasında yürütülmüştür. Çalışmanın verileri lomber disk hernisi tanısı alan ve çalışmaya katılmayı kabul eden hastalardan (n=30) araştırmacılar tarafından literatüre dayanarak hazırlanan soru formu ile yüz yüze görüşme tekniği ile toplanmıştır. Soru formu sosyodemografik ve tanıttıcı bilgileri ve lomber disk hernisi risk faktörlerini incelemeye yönelik toplam 18 sorudan oluşmuştur. Verilerin değerlendirilmesinde sayı ve yüzdeler kullanılmıştır.

Bulgular: Yaş ortalaması 45, 13±14.39 olan hastaların % 56.7'ı kadın, % 56. 7'ü ilkökul mezunu, % 33.3'ü ev hanımı ve %20.0'si memurdur. Hastaların % 43.3'ü kilolu, % 46.7'si normal kiloda olduğu, %40.0'ı mesleklerinin ağır yük kaldırmayı gerektirdiği, %30,0 mesleklerinde uzun süreli oturmayı gerektirdiği, %73 travma geçirmediği, % 23.7'ı travma geçirdiği ve travma geçirenlerin % 16.7'ı ağır yük kaldırdığı saptanmıştır. Bulgulara göre araştırmaya katılan lomber disk hernili hastalarda risk faktörleri; kilo, ağır kaldırmayı gerektiren meslek, uzun süreli oturmayı gerektiren meslek, travma geçirenlerin de ağır eşya kaldırma olarak saptanmıştır.

Sonuç: Bu sonuçlara göre önlenabilir risk faktörleri konusunda kişilere eğitim verilerek bilinçlenmenin artırılması önerilmektedir. Çalışmanın devamı getirilerek sayı artırılacak ve daha net verilere ulaşılabilecektir.

Anahtar Sözcükler: Lomber disk hernisi, hasta, risk faktörü

PS-09

ŞİŞLİ ETFAL EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ NÖROŞİRÜRJİ KLİNİĞİ'NDE LOMBER MİKRODİSKEKTOMİ YAPILAN OLGULARDA CERRAHİ ENFEKSİYON ORANLARI

*Arzu Özgiray, İlkay Ordu Balık, Hatice Çakmakçı Buyur, Kamran Urğun, Osman Nuri Türkmenoğlu, Ahmet Murat Müslüman
Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul*

Amaç: Şişli Etfal Eğitim Araştırma Hastanesi Nöroşirürji Kliniği'nde 2014 yılı içerisinde tek seviye lomber mikrodisektomi cerrahisi yapılan toplam 351 olgu cerrahi enfeksiyon gelişimi açısından retrospektif olarak incelendi.

Yöntem: Bu çalışmaya yalnızca tek seviye mikrodisektomi yapılan olgular dahil edilmiş olup ek patolojisi olan ve enstrumantasyon uygulanmış olan olgular çalışma dışı bırakılmıştır. Tüm olgulara preoperatif dönemde sefazolin 1mg ve postoperatif 6. saatte yine aynı doz olmak üzere toplam iki doz antibiyotik profilaksisi uygulanmıştır.

Bu çalışmaya 16 ile 80 yaş arası, 162'si erkek 189'u kadın olmak üzere toplam 351 olgu dahil edilmiştir. Olguların yatış süreleri ortalama iki gündür. Olguların 45'i önceden diskektomi operasyonu geçirmiştir. Olguların yedinci ve otuzuncu gün yapılan rutin kontrollerinde enfeksiyon lehine herhangi bir bulgu gözlenmemiştir.

Bulgular: Cerrahi girişim yapılan 351 tek seviye lomber mikrodisektomi olgusunun yalnızca birinde postoperatif enfeksiyon gözlenmiştir.

Tartışma: Lomber mikrodisektomi sonrası gelişen enfeksiyonlar olgularının uzun bir süre hastanede kalmalarına ve iş gücü kaybına neden olmaktadır. Ayrıca olguların tedavisi uzun süreli olmakta ve ekonomik açıdan sağlık sistemine ek bir yük getirmektedir.

Kliniğimizde cerrahi girişim uygulanacak olgularda enfeksiyonların minimuma indirilmesi amacıyla uygulanan standart önlemler arasında el yıkama, eldiven kullanımı, maske, hasta bakım malzemeleri ve yatak çarşaflarının sık değişimi bulunmaktadır. Servis ziyaret saatleri dışında ziyaretçilerin giriş-çıkışlara izin verilmemesi, hasta yakınlarına verilen hijyen eğitimi postoperatif dönemde cerrahi enfeksiyonların engellenmesindeki diğer etkenler arasında önemli bir yer tutmaktadır.

Sonuç: Olguların preoperatif, peroperatif ve postoperatif dönemde karşılaşılabilecek enfeksiyonların önlenmesinde servis hemşirelerinin rolü çok önemlidir.

Anahtar Sözcükler: Lomber mikrodisektomi, enfeksiyon, önlem

PS-10

BEYİN CERRAHİ YOĞUN BAKIM ÜNİTESİNDE YATAN ANEVİRİZMA HASTALARININ ULUSLARARASI NANDA HEMŞİRELİK TANILARINA GÖRE DEĞERLENDİRİLMESİ; BAKIM ÖNERİLERİ

İrem Nur, Duygu Aykaç, Tuğba Avcı, Selver Eşit, Hakan Millet, Hilmi Resul Karaörs, Yurdal Gezercan, Ali İhsan Ökten, Adana Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahi Anabilim Dalı, Adana

Amaç: Bu araştırma anevrizma hastaların ameliyat sonrası erken ve geç dönem hemşirelik tanılarını belirlemek amacıyla kesitsel tipte planlanmıştır. Hemşirenin ameliyat sonrası dönemde ortaya çıkabilecek hemşirelik tanılarını bilmesi ve buna göre bakımını yönlendirmesi ameliyat sonrası oluşabilecek bazı komplikasyonların önlenmesini sağlar.

Yöntem: Beyin cerrahisi yoğun bakım ünitesinde yatan hastaların uluslararası platformda yaygın olarak kullanılan hemşirelik tanılama terminolojisi NANDA (The North American Nursing Diagnosis Association) ile ameliyat sonrası erken ve geç dönem hemşirelik tanıları değerlendirildi.

Bulgular: Hemşirelik tanı ve günleri incelendiğinde Yetersiz hava yolu temizliği" (%83,8) 0. gün, (%55,9) 3. gün, Yetersiz solunum (%86,8) 0, gün, (%60,3) 3. gün, Gaz değişiminde bozulma, (%58,8) 0. gün, (%11,8) 3.

gün, Kardiyak outputta azalma (%13,2) 0. gün, (%52,9) 4. gün, Enfeksiyon riski (%25,0) 2. gün, (%19,1) 5. gün, Duyusal algılamada bozulma (%64,7) 0. gün, (%45,6) 4. günler tanılanmıştır. Kafa içi basıncına yol açabilecek bulantı 0. gün (%70,5), hipertermi 2. gün (%26,5) tanılarında erken dönemde rastlanırken, konstipasyon tanısı ise 4. gün (%25), 5. gün (%25, 0) ve 6. gün (%17,6) oranla geç dönemde rastlanmıştır. Aşırı sıvı volümü, malign hipertermi ve paralitik ileus olasılığı tanılarında ise rastlanmadı.

Tartışma: Beyin cerrahi hastaları için önlenmesi beklenen kafa içi basınç artışına yol açabilecek bulantı, hipertermi tanılarının özellikle ameliyat sonrası erken dönemde ortaya çıktığı görüldükçe, konstipasyon tanısının geç dönemde ortaya çıktığı görüldü.

Anahtar Sözcükler: Erken ve geç dönem, yoğun bakım, hemşire ve hemşirelik

PS-11

LOMBER DİSKEKTOMİ UYGULANAN HASTALARDA AMELİYAT ÖNCESİ BİLGİ VERMENİN AMELİYAT SONRASI AĞRI VE İLAÇ KULLANIMI ÜZERİNE ETKİSİNİN ARAŞTIRILMASI

Elçin Yavuz, İdris Altun

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Kahramanmaraş

Amaç: Bel fıtığı nedeniyle ameliyat olan hastalarda ameliyat öncesi premedikasyonda hastaya ameliyat hemşiresinin kendisini tanıtmaması, ameliyat hakkında bilgi vermesi, hastayı premedikasyondan ameliyat masasına alınmaya kadar eşlik edilmesinin ameliyat sonrasında vizüel ağrı skorunda (VAS) ve analjezik kullanılması üzerine etkilerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Hastanemizde lomber disk hernisi nedeniyle opere olan 40 hasta alınmıştır. Hastalar homojen olacak şekilde 2 gruba ayrılmıştır. Grup 1 hastalara; ameliyat öncesi premedikasyonda hastaya ameliyat hemşiresi kendisini tanıtmaması, ameliyat hakkında bilgi verilmesi, hastayı premedikasyondan ameliyat masasına alınmaya kadar eşlik edilmesi yapılmıştır. Grup 2 hastalara herhangi bilgi verilmeden hasta ameliyat hemşiresi tarafından görülmüdü. Ameliyat sonrası her iki grup hastalar aynı ameliyat hemşiresi tarafından günlük VAS değerleri ve analjezik kullanma ihtiyaçları sorgulanarak kayıt edildi. Sonuçlar istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: Grup 1 ile 2 arası hastalarda VAS değerleri ve analjezik kullanım sonuçları arasında fark mevcuttu. İstatistiksel olarak VAS değerleri arasında anlam yokken analjezik kullanımı arasında istatistiksel olarak anlamlı bulundu.

Sonuç: Lomber disk hernisi nedeniyle ameliyat olan hastalara ameliyat öncesi ameliyat hemşiresi tarafından bilgi verilmesi ve hastaya eşlik edilmesinin ameliyat sonrası hastanın daha az analjezik kullanmasını sağladığını hastanın daha konforlu hissetmesini sağladığını düşünüyoruz. bununla ilgili daha geniş hasta sayılı çalışmaların yapılması gerektiğine inanmaktayız.

Anahtar Sözcükler: Lomber disk hernisi, ağrı, bilgi, ilaç